

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστος και δεύτερος εφημεριδότης χρόνος
στην κλεινόν ιδρυομένην των Παρθενώνων.

Χίλια ετηκόσκι κι' έξη
κι' έκα γάπη Μπαρμπαλέξη.

Τών δρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άν' εύθείας προς έμέ.
Συνδρομαί για κάθε χρόνο—δ κ τδ φράγκα είναι μ όνο.
Γιά τδ ξένα δρας μέρα—δ έκα φράγκα και' σ τδ χ έρι.

Όγδών Νοεμβρίου και δεκάτη
κι' δ Βασιλγής μας ήλθε σ'το Παλάτι.

Ένωκόσκι κι' έξηνα κι' έφτά,
Παριλαμένο χωρίς χωρατά.

Στόν Ηεσμαζόγλου τόν άσθενή, πού τόσος κόσμος τόν συμπονεί.

Χαρά στον πόυκα λατρευτός από τόν κόσμο τούτο
για τής ψυχής τόν πλούτο.
Αύτός ό πλουτος γίνεται κρηγοριζής βροχή
κι' ό πόνος διακροίνεται με τών πολλών τόν πόνο,
για αυτόν τδ χειλή καθαρές τάνοιγες προσευχή
και πάει μυριόστομη μπρός σ'το Θεού τόν θρόνο.

Έτσι για αυτόν τόν έρρωστο και μάνγαις και παιδιά
παρακαλούνε τώρα,
πούχει τόν νού τόν πλούσιο και τή χρυσή καρδιά,
τά δού μεγάλα δώρα,
και πάντα συλλογίζεται μέσ' σ' αγαθά τού πλούτου
παραπολύ με τήν καρδιά, και λίγο με τόν νού του.

Χέρια σηκώνονται ψηλά με βουκαρόμε μάτι
και με κατάνυξη ψυχής,
και εθάνουν τόνοι προσευχής
σ'του πόνου τδ κρεββάτι.

Σέ μιξή αγάπησ κοσμικής, σε μιξή φωνή τόν ήχο,
καθένα σ' έθος συμπονεί, κανείς δέν μένει ξένος,
και λέω τάρ' άλλ' όντας τού Σολωμού τόν στίχο:
άμφορος πλούτος, ήδικός, και κοσμογαπημένος.

Ό Βασιλγής σ'τη Ρώμη κι' άντιλαλούν οι δρόμοι.

Π.— Λοιπόν έπ'ήγε σ'τη Βουλή,
Φ.— 'Πήγς σ'την Ίταλία,
κι' ύποδοχαί έθαύμασε και τόσα μεγαλειε.

Μέσα σ'τη Ρώμη, βρή τοσολή,
π'ήγα να δώ τόν Βασιλγής,
πού λέν πως π'ήγε για δουλειά.

Μεγάλος ένθουσιασμός
τών Ίταλών τών φίλων,
κατέλαβε παροχυσμός
έκ'άτερον τών φύλων.

Νέας αγάπης άληθούς
μεγάλης συγκίνησης,
κι' άνέκυψαν από βυθούς
αίωνών άναμνήσεις.

Ρώμη κι' Αθήνα, μπουγκαλή,
έδικές σύμβολα' ψηλά
και τηλαυγούς πολιτισμού και νυν και' σ'τόν αιώνα,
κι' από τδ Καπιτώλιον είδα τόν Παρθενώνα.

Θαρρείς πως άνταλλάσσου φως μιξή δόξης ουρανίας
και νίχης αιώνιας,
κι' έταν σ'το Καπιτώλιον πλανήσαι τών Λατίνων
άναπολις έστίον.

Κι' έταν σ' αυτόν γουρνετή
με σέβην άνεμώλιον,
τότε νομίζεις πως περπάει
τό μέγα Καπιτώλιον.

Τά σύμβολα τά συγγαή
κάθε λαός τά προσκυνεί
πολιτισμού συγγένου
και δόξα κάθε θρόνου.

